

L kapitola 17.

[1] Ježíš řekl svým učedníkům: "Není možné, aby nepřišla pokušení; běda však tomu, skrze koho přicházejí. [2] Bylo by pro něho lépe, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a uvrhli ho do moře, než aby svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných. [3] Mějte se na pozor! [4] A jestliže proti tobě zhřeší sedmkrát za den, a sedmkrát k tobě přijde s prosbou: 'Je mi to líto', odpustíš mu! [5] Apoštolové řekli Pánu: "Dej nám více víry!" [6] Pán jim řekl: "Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: 'Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře', a ona by vás poslechla." [7] "Řekne snad někdo svému služebníkovi, který se vrátil z pole, kde oral nebo pásl: 'Pojď si hned sednout ke stolu'? [8] Neřekne mu spíše: 'Připrav mi něco k jídlu a přistroj se k obsluze, dokud se nenajím a nenapiji; pak budeš jíst a pít ty!?' [9] Děkuje snad svému služebníkovi, že udělal, co mu bylo přikázáno? [10] Tak i vy, když učiníte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: 'Jsme jenom služebníci, učinili jsme to, co jsme byli povinni učinit.'" [11] Na cestě do Jeruzaléma procházel Samařskem a Galileou. [12] Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstali stát opodál [13] a hlasitě volali: "Ježíš, Mistře, smiluj se nad námi!" [14] Když je uviděl, řekl jim: "Jděte a ukažte se kněžím!" A když tam šli, byli očištěni. [15] Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velkým hlasem velebil Boha; [16] padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A byl to Samařan. [17] Nato Ježíš řekl: "Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? [18] Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?" [19] Řekl mu: "Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila." [20] Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: "Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli pozorovat; [21] ani se nedá říci: 'Hle, je tu' nebo 'je tam!' Vždyť království Boží je mezi vámi!" [22] Svým učedníkům řekl: "Přijdou dny, kdy si budete toužebně přát, abyste spatřili aspoň jediný ze dnů Syna člověka, ale nespattříte. [23] Řeknou vám: 'Hle, tam je, hle, tu'; zůstaňte doma a nechoďte za nimi. [24] Jako když se zableskne a rázem osvětlí všecko pod nebem z jednoho konce nebe na druhý, tak bude Syn člověka ve svém dni. [25] Ale nejprve musí mnoho trpět a být zavržen od tohoto pokolení. [26] Jako bylo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka: [27] Jedli, pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu a přišla potopa a zahubila všechny. [28] Stejně tak bylo za dnů Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli a stavěli; [29] v ten den, kdy Lot vyšel ze Sodomy, spustil se oheň a síra z nebe a zahubil všechny. [30] Právě tak bude v den, kdy se zjeví Syn člověka. [31] Kdo bude v onen den na střeše, ale věci bude mít v domě, ať nesestupuje, aby si je vzal; a stejně tak kdo bude na poli, ať se nevrací zpět. [32] Vzpomeňte si na Lotovu ženu! [33] Kdo by usiloval svůj život zachovat, ztratí jej, a kdo jej ztratí, zachová jej. [34] Pravím vám: Té noci budou dva na jednom loži, jeden bude přijat a druhý zanechán. [35] Dvě budou mlít spolu obilí, jedna bude přijata, druhá zanechána." [36] [Dva budou na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán.] [37] Když to slyšeli, otázali se ho: "Kde to bude, Pane?" Řekl jim: "Kde bude tělo, tam se slétnou i supi."